

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Febr. 1872, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt förslag angående särskilda bestämmelser i fråga om böter för oloflig bränvinsförsäljning, ådömda omyndig person.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 75) har Herr *H. Hagermarck* framhållit olägenheterna deraf att omyndig person, som gjorde sig förfallen till ansvar för oloflig bränvinsförsäljning, kunde ruineras derigenom att de för dylikt brott honom ådömda böter utginge af hans hos förmyndaren innestående medel. För att afhjelpa ifrågavarande olägenheter har motionären föreslagit, "att Riksdagen måtte för sin del besluta samt hos Kongl. Maj:t anhålla om utfärdandet af sådana lagbestämmelser, att, då omyndig person ådömes böter och försäljningsafgifter för olaga bränvinshandel, desamma icke må uttagas af myndlingens under förmyndares förvaltning varande egendom, utan, der annan tillgång saknas, böra med arbete aftjenas eller till annat straff förvandlas".

Enligt detta förslag skulle ifrågavarande förbrytelse, då den föröfvas af omyndig, ovillkorligen medföra urbota bestraffning, under det att den myndige förbrytaren för samma lagöfverträdelse vore underkastad den lindrigare straffarten af böter, så vida han egde tillgång till deras gäldande. Motionärens förslag innebär sålunda en eftertänklig afvikelse från den grundsats, som fordrar likhet inför lagen. Föreslagna lagbestämmelsen skulle ock, med hänseende till den ekonomiska sidan af saken, leda till den föga lämpliga följd, att en omyndig lönkrögare, oaktadt han befunne sig i så goda omständigheter, att han utan men för sin utkomst kunde böta med penningar, ändock finge behålla dessa och i stället plikta med kroppen, då deremot hos den myndige penningeböterna måste uttagas utan afseende derpå, om hans sista tillgång dervid tillgripes.

Utskottet, som hyser den åsigt, att lagstiftaren bör, så vidt möjligt är, undvika godtycklighet, förmår icke inse orsaken, hvarför motionären i sitt förslag tagit hänsyn just till ofvanförmälda förbrytelse.

På grund af hvad anfördt blifvit får Utskottet värdsamt hemställa,
att ifrågavarande förslag ej måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 Februari 1872.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.